

Teltházas, bensőséges hangulatú könyvbemutatónak volt helyszíne pénteken este a Városi Könyvtár látvány-és hangzóanyag részlege. Udvarhely közismert és köztiszteletben álló néhai polgárának, **Balázs Imrének** a *Komp-Press* kiadó gondozásában megjelent posztumusz kötetét szerkesztői minőségében tollforgató unokaöccse,

Balázs Imre József

mutatta be. A könnyes-nevetős hangulatú bemutatón

Balázs Éva

színművész tolmácsolta édesapja egyik írását, a közönség (családtagok, barátok, ismerősök, volt munkatársak) pedig az „Imre bácsihoz” fűződő történetek mesélésével idézte fel a „csendes humorú” szerző emlékét.

A hét esztendővel Balázs Imre halála után napvilágot látott, a szerkesztő által „kicsi és szerethető” kötetként jellemzett könyv úgy küllemében, mind pedig tartalmában „retrós” – nem véletlenül. Az először kötetbe rendezett, rövid lélegzetvételű, frappáns humorú sziporkák (karcolatok, tárcák, humoreszkek) javarésze a 60-as, 70-es években született írás, amely a korabeli napilapok (Igaz, Szó, Új Élet, Hargita, Vörös Zászló) hasábjain látott napvilágot. Ezeket egészítik ki a hagyatékból válogatott, eddig sehol nem publikált „görbe tükörijátékok”. A hétköznapi emberek csetlését-botlását – az akkori módi szerint – Balázs Imre nem csak szavakkal ecsetelte, de saját maga készítette karikatúrákkal is illusztrálta. Ezt az „írta és rajzolta” műfaji sajátosságot igen találóan kiegészíti a grafikai munka: az egykori napilapok hétvégi mellékleteit idéző két hasábos tördelés és az ehhez passzoló betűtípus.

A **Tomcsa Sándor** és **Bajor Andor** köteteinek hangulatára emlékeztető grafikai kivitelezés a „balázsimrás” világra kiválóan ráérző Könczey Elemér karikaturista munkáját dicséri. A *Bocsánatot kérek!*

című posztumusz kötet nemcsak egy régóta várt és méltó tisztelgés a hét éve elhunyt nagyszerű „szóbeli és íróember” Balázs Imre emléke előtt, de ugyanakkor az általa kiválóan képviselt, valamikor divatos, de méltatlanul „elfelejtett” műfajra (tárca) és egy ma szintén fehér hollónak számító író és rajzoló szerzőtípusra is felhívja a figyelmet. Az a tény pedig, hogy a

XVI. Marosvásárhelyi Könyvvásáron a kiadó standjáról elkapkodták a kis könyvecskét, azt jelzi, hogy erre az „eltűnt” műfajra van olvasói igény és vevő is, érdemes lenne tehát a napi sajtóba visszahonosítani.

Az olvasót nosztalgizásra és széles mosolyra egyaránt készítő kötet karácsonyi ajándéknak is kitűnő lehet – az „angyalok” a Kossuth utcai *Árnika* könyvesboltban keressék.